

Mike Booth

Trods sin unge alder og med meget få film på bagen, udviser Mike Booth alligevel en tæft for den animerede film, kombineret med en evne til at fortælle historier fra kanten af det ubevidste

Tiåret mellem 1990'erne og årtusindskiftet bød på en revolution af modelanimerede film. Den gammeldags 'dukkefilm' blev udviklet til ukendelighed af britiske film-skabere, og især af en gruppe uafhængige studier beliggende i Bristol. Aardman Animations blev den mest synlige eksponent med deres Oscarvindende Wallace & Gromit serie, og senest spillefilmen *Chicken Run* (2000, *Flugten fra hønsegården*). De engelske tv-kanaler BBC og Channel 4 begyndte at finansiere modelanimationsfilm og gav genren et nyt voksent publikum ved at transmittere dem i den bedste sendetid. Et af de mindre af disse Bristol-baserede selskaber specialiserede sig i dystre og symboladede fortællinger på grænsen til det ubevidste drømmeland.

Verden ifølge sundhedsinspektøren.

BolexBrothers blev stiftet af et kollektiv af entusiastiske animatorer og fotografer omkring et gigantisk animeret spillefilm-projekt, som både brugte klassisk dukkefilmsteknik og pixilation (enkeltbilledoptagelser af virkelige personer eller ting der flyttes). David Borthwicks *The Secret Adventures of Tom Thumb* (1991) skabte opmærksomhed overalt med sit dystre og insektfulde univers, beboet af lilleputdukker og gigantmennesker. Filmen blev hurtigt kult og BolexBrothers tiltrak en række yngre animatorer, som måske nok til daglig arbejdede med Aardmans perfektionis-

tiske reklamefilm, men i hjertet gik rundt og gemte på sære historier som var for udfordrende for Aardmans stil.

En sådan animator er Mike Booth (f. 1971). Kun 25 år gammel producerede han sin første film hos BolexBrothers. *The Saint Inspector* (1996) benytter sig nok af traditionel modelanimationsteknik, men tematisk er filmen langt fra børneunderholdning.

Menneskeheden er degenereret til ensomme fedlinge, som i en zombieliggende tilstand svæver over skyerne på hver deres lille platform. Filmens eneste aktør er en mekanisk sundhedsinspektør, iført handsker, bowlerhat og med ansigtet minimeret til en undersøgende zoomlinse. Ophejst til et af de paralyserede væsener går inspektøren straks i gang med en nidkær registrering og katalogisering. Ingen sten lades uventd; negle undersøges og klippes - penis er kun en slap pølse. Tilsyneladende er døden indtrådt, og inspektøren fristes til at åbne skallen i sin søgen efter liv eller orden. Men inde i hjernen er lejret hele menneskehedens frustrationer, og inspektøren kommer bogstaveligt i klemme i denne udflugt fra protokollen. Vel undsluppet lægges der låg på de ubehagelige sandheder med en sømpistol, og til hans egen overraskelse godkendes skabningen med et gummistempel, inden der hastes videre til næste inspektion. Mike Booth slår nogle temaer an om menneskelivets skrøbelighed overfor bureaukratisk

Little Dark Poet (BolexBrothers Ltd)

selvtilstrækkelighed i en verden af effektivitet.

Fra stumfilmens verden. Hans næste film, *Little Dark Poet* (1998), er en yderst helstøbt og samtidig burlesk animationsfilm, der handler om maskulin libido, og en sammenligning med Buñuels og Dalis chokerende og antiautoritære filmværker er bestemt ikke af vejen.

Udover poeten, som er modelanimeret, søger Mike Booth af kærlighed til filmen tilbage til dens barndom: Den mandlige og kvindelige hovedrolle optræder på håndkolorerede og ridsede stumfilmstrimler sammen med poeten, der ved sin skrivepult drømmer sig ind i sit manuskript til den stumfilm der udspilles for vores øjne. I et victoriansk haveanlæg kurtiserer førsteelskeren den romantiske primadonna, som vor lille poet straks forelsker sig i - den uskyldsrene platoniske kærlighed! Men der lurker en slange i paradiset for den mandlige hovedperson går mere og mere i opløsning efterhånden som han

kommer i drifternes vold, og i en række drømmesyn indser poeten hvad det hele kan ende med: Det fuldbyrdede samleje eller sågar en voldtægt. Men lige inden den prustende elsker kaster sig over kvinden, griber poeten i sin egen hjertekule og fremdrager et metallisk hjerte, hvor et penislignende insekt har gennemspist et æble - måske et æble fra Paradisets Have. For at redde primadonnaen fra 'en skæbne værre end døden', lykkes det den desperate poet at mase det libidinøse insekt med hælen af sin sko på skrivepultens manuskript. Den frådende førsteelsker er standset i flugten, og poeten frigør manuskriptet fra resterne af drabet. Men spørgsmålet er, om dette potensdrab frelste kvinden eller ej; mens filmen løber ud knæler kvinden ved manden, der uden sin libido ligger henslængt som en grøntsag, mens kvindens anklagende blik hviler på poeten, der er skamfuld af dårlig samvittighed.

Animationsfilmen fremmer filmkunsten.

I denne lille perle af en film sætter Mike Booth undertrykkelse af den maskuline seksualitet og mandens egen kastrationsangst på spidsen. På kun fem minutter og helt uden tale opnår han at anskueliggøre dybt komplicerede problemstillinger af kulturel og eksistentiel karakter og dét på en underholdende måde. Animationsfilmens store potentiale er netop præcision og muligheden for at skabe umulige

universer i tre dimensioner, som design- og tidsmæssigt aldrig ville kunne lade sig gøre i realfilmens verden. Fik jeg nævnt at poeten som figur er en slet skjult penis? Måske er animation filmens fattige fætter, men når den som her er administreret med omtanke og visioner, kan den udvikle og føre filmkunsten videre, hvor realfilmen tit hænger fast i virkelighedens begrænsninger eller alt for ofte plagierer amerikansk mainstream.

Steen Dalin

Filmografi

1996	The Saint Inspector
1998	Little Dark Poet
2000	Tastes Like Tuna